

עקבתא דמשיחא

גליון עקבתא דמשיחא

יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

ת.ד. 57194 ירושלים

גליון 323

העולם נתרוקן! - כבה מר המערבי!

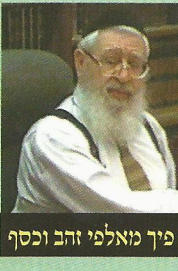
עם הסתלקות האי תנא בבלאה וירושלמא גאון הגאונים מרן הגה"ק רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

ואילו חכם בן ציון כיצד לומדים גמרא. מרן הבבא סאלי: נישקתי כפת את ידו של רב האי גאון... סיפר הגר"ש אלוף שליט"א: בית הגיע מרן זצ"ל לבקר באחד מן הימים בבית מרן הסבא קדישא הבבא סאלי זצ"ל, כבדו הבבא סאלי בכבוד מלכים, ובקשו לחלק מן הקערה הגדולה לכל הנוכחים. מרן השיבו: כבודו האדמו"ר, לא אני. אך הבבא סאלי התעקש. ואז מרן החל לחלק לנוכחים. באותה שעה שמח הבבא סאלי מאד ונישק את ידי מרן ואמר: מרגיש אני כעת כאילו נישקתי את ידו של רב האי גאון. אף מורנו הגה"ק רבי בנימין זאב חשין זצ"ל היה מתבטא בהתפעלות על מרן זצ"ל כיצד זכה להתעלות בתורה כאחד הראשונים ולקרב המונים לאביהם שבשמים, והיה אומר: "חכם עובדיה הינו קדוש מורחם".

"הרב ליה יהיה ואוקמייה"
סיפר בנו הגאון הגדול ר' יצחק יוסף שליט"א: היה זה לפני למעלה משלושים שנה והסבא הצדיק חכם אברהם פטאל זצ"ל נפל למשכב ואושפז בבית החולים. מרן אבי לקחני עמו והלכנו יחדיו לבקר את הסבא. כאשר ראה ר' אברהם את חתנו הגדול החל בלכות ולומר כי רצונו להמשיך לחיות כדי שיוכל להמשיך לזכות את הרבים כהרגלו בקודש. בדבריו שיצאו מלב טהור נגעו ללבו הטהור של מרן זצ"ל והוא החליט לעשות מעשה. תפס בידו של חמיו ותוך כדי שהוא אומר "יהב ליה ידיה ואוקמייה" משכו אליו, והוא על כן שילוש פעמים. שאלו, חבניבם עלך יסיונים? והוא ענה (בהוראת הרב זצ"ל) "לא הם ולא שכרם", ותוך זמן לא רב ניכרו התוצאות בעליל, ורבי אברהם חזר לאיתנו והמשיך לחיות עוד הרבה שנים כפי משאלת ליבו בזיוכי הרבים ובהרצת תורה לשומעי לקחו.

הולב הרוח שבבת הרוח על ידי נחש ארסי כשהתגורר מרן זצ"ל בפתח תקוה דרש שם ברבים על חליבה בשבת ואמר שאסור ליהודי לחלוב פרה בשבת וכו'. היה שם יהודי שהיו לו כבשים ופרות והיה הולבם בשבת בידיו, גם לאחר ששמע את דברי רבנו. מרן זצ"ל התרה בו שלא יחלוב יותר בשבת. אך הוא המשיך כדרכו והלך לחלוב בשבת. בדרכו הכישר נחש ארסי ומיד הובלחלו לבית החולים, מרן הרבה שמע על כך הצטער מאד והלך לבקר לדרך הישר.

כך הלכה וכך עליו לנהוג ומעשה באחד מהמשתתפים בשיעורים של מרן זצ"ל שהיה חולה במחלת הנזלת אשר עקב כך הוצרך לקחת עימו תדיר מטפחות אף. פעם אחת דיבר מרן על האיסור להוציא ולטלטל במקום למקום אם אין עירוב, לאחר השיעור ניגש אותו אדם למרן ושאלו מה הוא יעשה שאינו יכול בלי המטפחות ועירוב לא היה אז במקומו? מרן ענהו שכך הדין וכן עליו לנהוג. כששמע בן החליט שמכאן והלאה אינו נושא עימו מטפחות בשבת. והנה מאותו שבוע פסקה הבעיה כליל.

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף

באחד הבניינים שגור פעם מרן הייתה אסיפת דיירים עם ועד הבית כדי לדון כמה לשלם ומה להוציא עבור הבניין המשותף. יו"ר ועד הבית הייתה אשה שדרשה שגם מרן יגיע לאסיפה, מרן שכיבוע כל רגע חשוב לו, שלח את הנהג שלו שאמר שהוא מקבל כל החלטה ודרשה במפגיע שרובו יבוא הבניין. אך האשה הנ"ל לא ייתרה ודרשה במפגיע שרובו יבוא לאסיפה. מרן שורף שלום כל ימיו סגרו את ספריו כדי שלא לגרום למחלוקת מיותרת והלך לאסיפה. לאחר שגמול את האסיפה כולם קמו ללכת לביתם אך האשה הנ"ל לא הצליחה לקום מכסאה בשום אופן, רגליה לא נשמעה לה, או אז ידעה שקיבלה את עונשה על שלא חלקה כבוד לתורה והטריחה את רבנו בחינם. מיד הלכו כמה שכנים וסיפורו למרן מה קרה ואמר למרן זצ"ל שהיא מאד שמערת על שפוגה בו והטריחה אותו בחינם. מרן ירד לברכה וביקש ממנה שתקבל עליה לכבד תלמידי חכמים והיא קיבלה עליה וזאת התורה מכבליה ויכלה לקום. (המשך בעמ' הבא)

מסובן, הייתה זו שעת דמדומים בלשכת פרופסור רייך במחלקה הכירורגית. והייתה מצוקה אמיתית בעיניו כשאמר: "אבא שלכם אדם גדול. קשה לי להכניב לו מדי מצד שני בגלל מצבו, אי אפשר לבצע את הטיפול בהרדמה... הטיפול קריטי. אל תיבהלו אם תשמעו צרחות מחדר הטיפולים...". הרח"ק רבי דוד שליט"א, הבן, ניגש לאבא, והכין אותו בעדינות. האב הניף די ביטול. "למה יהיה קשה? הרופא יעסוק במלאכתו, אני במלאכת... יש לי גיבור הלכתי בדין "שליח לדבר עבירה" שיעסיק את דעתו". בתום הטיפול הקשה, נכנס רבי דוד לתדרו של אבא, ועורר אותו מעיונו. "למה", התשומם מרן הגר"ע כשהבחין בלמה הרופאים בו, "למה" מתמהמהים? למה עוד לא התחילו בטיפול...?"

לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעוני

תדע לך שזה יותר חשוב מכל הספרים שכתבתי... פעם סיפר מרן זצ"ל רצון לוונתו הצדקת ליה: הלמתי הלילה כי מרן הגה"ק הבן איש חי זצ"ל בא אלי בבית, והכנסתי אותו כאן לתדר הלימוד, והצעתיו לפניו שיראה את ספרי "ביע אומר", הוצאתי את הכרך הראשון והראיתי לו, והוא התחיל לדפדף והתפעל מכך. לאחר מכן אמרתי לו כי אני עובד על דרשות שאמסור להמוני העם לקרוב לאבינו שבשמים, הוא התפעל מאד, ואמר - אתה הולך לומר דרשות להמוני העם, תדע לך שזה יותר חשוב מכל הספרים שכתבתי... (עובדא זו שח מרן כלאחר יד, שכן בדרך כלל לא אהב לדבר מעצמו והיה ענוותן כהלך, והגם כי כתבו עליו ספרים רבים בחייו ונהגו בו המוני תלמידיו כבוד מלכים, לא חיפש זאת, ולא אהר ראוהו בוכה בחדרו לאחר שקראו לפניו ברחובת של עיר... ופעם בשנים עברו עת אשר היו שרים לפניו ההמונים שאלנו את נהגו האישי, מהו לוחש כל הזמן בפיו? והשיב: פעם הצלחתי להאזין ושמעתיי לוחש "אל תבואני רגל גאווה")

הגעתי השכב בבוקר וראיתי מרוחק שכל האורות דלוקים אביו של מרן הגר"צ אבא שאול זצ"ל, הרח"צ רבי אליהו זצ"ל סיפר: כן מרן זצ"ל היה לומד בכל לילה בביהכ"ס "אוהל רחל" והיה שקוע בלימודו. "ואני אשר חייתי בגאי בית המדרש מחכה לו עד שיגמור את לימודו ונוגע אחריו את דלתות ביהכ"ס. לילה אחד היה מרן מאריך בלימודו, חוכיתי וראיתי שלא ניתן להפסיקו, פניתי למרן ואמרתי: 'הנה מפתחות ביהכ"ס, כבודו ינעל אחריו וינח את המפתחות תחת השטיח בכניסה'. השיב מרן בחיוב והמשיך בלימודו. "למחרת", המשיך הרב אבא שאול וסיפר, "הגעתי השכב בבוקר וראיתי מרוחק שכל האורות

לכתוב על מרן הגאון האדיר וגדול מוכה הרבים בדורנו רבנו עובדיה זצ"ל קשה הדבר ביותר, שכן גבוה היה עד למאד. ואין אנו ראוים לכך. אולם היות וזכנו ה' עוד לפני עשרות בשנים ללמוד תורה מפיו שומא עלינו לציון לפחות כמה רגזיים למען נתחזק בהיי הפרוזדור להכין נפשנו לעולם שכולו נצח.

אין רש"י מה בש"ס
סיפר אחד מהחכמי ירושלים: פעם אחת נפגש מרן זצ"ל עם מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל, ראה מרן את הגאון הנ"ל שקוע באיזה ענין, שאלו על מה כבודו שקוע, ענהו: שלפני זמן מה ראיתי איזה רש"י בש"ס וכעת אני יודע היכן הוא. ענהו מרן אין רש"י? כזה בש"ס, התפלא רבי שלמה זלמן ואמר: והרי אני ראיתי רש"י? כזה ואמר מרן כבודו אומר את רש"י? כזה, חזר ואמר מרן "אין רש"י? כזה בש"ס", ופנה לסובבים אותו וביקש מהם להביא לו (מסכת פלונית) מהירושלמי, פתח מרן את הגמ' והראה לגאון הנ"ל שמה שאמר זה בדרי אחד המפרשים שם על הירושלמי, השתומם הגאון הנ"ל מבקיאותו של מרן בכל התורה כפשוטו.

השבת כי היו אלו רוחות חקות... תלמידו הגאון רב שמעון אלוף שליט"א סיפר, כי בזמן ההפגזות בירושלים לפני שבועים שנה, החלו באחד הימים לירות הפגזות קשות לכיוון ישיבת פורת יוסף וכולם ברחו מהישיבה אשר שכנה בעיר העתיקה, בתוך כך חששו לשלמו של חכם עובדיה אשר לא ידע היכן הוא וחשבו כי נהרג בהפגזות. אולם מרן ראש הישיבה הגר"ע עטייה זצ"ל אמר: "הי הוא" לנו וחפשוהו בבית המדרש. מיד רצו שליחים תוך כדי סינון להיכל הישיבה וראוהו שוכב על שמיכה ברצפה ואבנים עליה, והוא שוכב ועוסק בתורה כשנרות דולקים לידו, מיד זעקו לעברו: חכם, סכנת נפשות להיות פה, הפגזות ללא הרף נוחות על המקום, ואילו הרב השיבם בפשטות: חשבתו כי היו אלו רוחות חקות... ומיד יצא עמהם מבנין הישיבה, והנה תיכף לאחר צאתו מן הבנין הופגז כל הבנין ונחרת...

הן לי להודי לספרים שלי... כך שקידת ואהבת תורה בערה בו ללא גבול יומם ולילה לא ישרותו החל משחר נעוריו ועד זיבולא בתריתא, ממש לא נראה כמעט ונשמע כדבר הזה בכמה דורות. - היה זה בשמחת הברית של נכדו אשר התכבד הוא בסנדקאות. לבירת היו אמורים להגיע גדולי ירושלים, וחל עיכוב מסוים, היעכוב שיבש את סדרי הלימוד שלו והוא התחנן לפני חתנו שיפטר אותו מהסנדקאות: אני מוותר על זה בלב שלם, תן לי לחזור לספרים שלי...
"למה הרופאים מתמהמהים?
אף בימי זקנותו עת אשר שהה בבית החולים לצורך טיפול

הנאהבים והנעזמים - אחרי מיטתו של הרב צריך ללכת קילומטר... שעות פטרות לאחר הלוויית מרן הגר"ע יוסף זצ"ל. נעקר מחלל עולמנו אחד ומיוחד מצדיקי הדור הרח"צ המקובל של שלום עובדיה בצלאלי זצ"ל, והיה שרוי הרב זצ"ל השתתף בהלוויית מרן זצ"ל, והיה שרוי באבל וצננות גדולות, הוא הגיע מביתו ברמת השרון לירושלים עיר"ק ונדחק בין ההמונים. בנו רבי שמואל הי"ו אשר התלווה אליו וראה כי למרות חולשתו מתאמץ מאד ללכת בין ההמונים אחר המטיה, ניסה לעצור בעדו אך אבא הציב: אחרי רבנו עובדיה אין מספיק ללכת כמה אבות: אלא צריך ללכת לפחות קילומטר... בהגיעו לביתו בשעת לילה מאוחרת, אמר כדרכו תיקון צוות ופרש לנתנום קלה, אולם נסתלק אז במיתת נשיקה. וקיים בצדיק זה "הנאהבים והנעזמים בחייהם ובמותם לא נפרדו". - רבי שלום בצלאלי זצ"ל היה ת"ח משכמו ומעלה וגריס באוריתא תדירא. בנו וממשיך דרכו הגה"צ רבי משה שליט"א מסר לנו בערגה כיצד אבא היה שודק על דלתות התורה ללא הפוגה. "עוד בחייו ילד הייתי רואה את מור אבי לומד בשבת במשך חמש שעות רצוף מסכת ערובין, והייתי מתפלל כמה אפשר... עד כי גדלתי וראיתי מהי מתיקות התורה. - הוא היה קם בחוצות הלילה ועבד את בוראו. (המשך בעמ' 3)

רבי שלום בצלאלי זצ"ל

הצילני מטיט ועל אתבעה! - מי שאינו שומר את עיניו, ואינו מתנהג בקדושה, אפילו נולד במזל של עשירות עלול לאבד הכל!

בזכות שמירת העיניים - הוד לעשירי!

לפנינו סיפור מדהים שסופר להג"ר זלברשטיין שליט"א ע"י יהודי המתגורר בירושלים, ואשר אפשר ללמוד ממנו לקח מאלף בכמה תחומים. מספר שנים לאחר שנישואיו, הוא קבלתי הודעה מאמריקה שקרוב משפחה שלי נפטר, והשאר יורשה ענקית, וגם אני כלל ברשימה הקרובים שנרשמו בצוואתו. לאחר תקופה ממושכת שהצרכה אותי לנסוע כמה פעמים לאמריקה, לא לסדר את המסמכים וכו', קבלתי ידי כמה מלוני כדורים!!! הכלל של "יש לו מנה רוצה מאתיים", פעל עלי מיד בתחילת הדרך. החל למן הרגע שהרגשתי את עצמי 'עשיר', החליתי להפסד אפיקי השקעה לכסף, כדי שאוכל להתעשר יותר ויותר. נמנית על האנשים הטסים בקביעות לחו"ל, נדדתי בין אמריקה לאירופה, ובחיפזי אחי שקעות טובות - הגעתי גם לאפריקה. גם כאשר חזרתי ארצה, לא נחתי לרגע, ולחצתי כל העת על מתווכי נדל"ן שישגו עבורי קרקעות ומבנים להשקעה. מנדל"ן עברתי למפעלי מזון, ממזון לתחום המחשבים וההליטה, והצלחתי לחדור לענפים נושא-רווחים, אבל במילים אחרות: כאלה שהיו אמורים להניב רווחים... אבל ההצלחה היתה מאתי ומאוי. כואב מה שנבעתי, הפסדתי. שום דבר לא הצליח בידי. והוא שלכל הפסד היו 'הסברים' הגיוניים, אבל במציאות נשארתי ללא כסף, וכדי להציל את עורי נאלצתי גם ללוות מידעיים, עד שהתחלתי ללוות גם מהבנקים ששיעריהם לצורך ההלוואות את כל מה שהיה לי. גם לאחר שמכרתי את כל נכסי הנדל"ן שהיו ברושתי, לא נושעתי, והבנקים שיעבדו את דירתי הפרטית, וכשלא היה לי מה להשיב, הוציאוני מן הדירה, ונשארתי ערום וחסר כל, ובעל חוב ענק. מכל הכסף שקבלתי באותה ירושה, נותרו רק החלומות... לי לציין, ממשיך האיש, שלאורך כל הדרך נקטתי במספר פעולות וסגולות שהיו אמורות לעזור לי, וגם נתתי הרבה כסף לצדקה, למרות זאת לא נושעתי. הוא גם מציון שבניגוד לאנשים אחרים, לא סיפר על ענין הירושה לאף אדם, כך שמן הסתם לא יתהו עין הרע שפגעה בו, כי אף אחד לא ידע מדבר הירושה הגדולה שנספלה בחלקו. באחד מסעותיי האחרונים לאמריקה, וכשכבר הייתי במצב ביש, נקלעתי לבית נכסות ומצאתי בו דף התעוררות עם דברים חוצבי להבות, על חשיבותה של שמירת העיניים בכלי, ושמירת עיניו הקדושה והטהרה בפרט. הובא שם

צאניה וראינה

מגדולי מנהגי הרבנים היה רבי שלום שכנא, שנים רבות נזר להמוני בית ישראל המודעות הרבות אשר היה דואג ושיפוצו בבתי נכסות בהם עורר להתחנך בנושאים נחוצים. פעם אף הוציא "קול קורא" מיוחד על הפירצה בעת שיוצאים אחי התפילה בליל שבת והרחובות מלאים בנשים, פעם - כתב ר' שכנא, היו וישבו בבית ולומדים 'צאניה וראינה', והיום יוצאים החוצה... והלא 'כל כבודה בת מלך פנימה'.

נא להאט בדרך...

רבי שלום שכנא לא פסק פומיא מגירסא, ומלבד גאונותו בגולה ובנסתר, הרי גם בחליכתו וכו' היה ממלמל פסוקים, משניות, וכו'. ובשנים האחרונות שכרו גוי שישמחו, להוליכו לביהמ"ד ולהחזירו לביתו. ארע פעם כי בעוד הגוי מסיעו על כסא הגלגלים בדרך לביתו החל הגוי למרר במרוצה, ר' שכנא בקישו להאט את הליכתו, ששהיעו הביתה שאל אותו הגוי מה קרה, למה היך רוצה שאלך לאט רחוב? ענהו, כי סידר לעצמו סוד משניות לחזרה אותם הוא משנן בדרך, ואם מסר ללכת לא יוכל להספיק את ההספק היומי... הגוי סיפר זאת היות ולא הבין מה זה משניות...

גינות קדושה

אגב כך יצוינו, כי מימיו לא נתן ידו לגוי ששירתו, ואף שנפטר ממנו ביום מסוים כשהיה לו חופש, לא הניקו ידו בחזרה כשנתן לו שלום. אלו היו גינות קדושה שינק מרבותיו, וכפי שידוע הסיפור עם רבו הגרבי"ד ליבאוויץ, שה'פאסט' - סרעגער' הגוי נתן פעם מכתב לידי ונגע בו באקראי, באותו היום לא מסר הגב"ד שיעור והיה עומד ורוחץ ידיו במים)

בשמו של אחד הספרים הק' (שאינו זוכר את שמו), שאדם שאינו שומר את עיניו, ואינו מתנהג בקדושה, אפילו נולד במזל של עשירות יאבד את כל כספו והפך לעני!!! ואז הבנתי את הכל. נזכרתי שבמהלך מסעותיי לאמריקה ולאירופה, לאפריקה ולילר המדינות שבהן ביקרתי, לא שמרתי על עיני, ונתתי להן דרוך, וגם לא נזכרתי ביתר עיני הקדושה. פרצתי בבכי נסער מאד, ובלבבי פיעם רצון עז לחזור בתשובה שלימה, ולתקן את אשר עויתי ופשעתי. על חזרה על עצמי מספר קבולות בעינינו הנ"ל, והחלטתי לשמור עליהן מכל משמר, ולעמוד בכך ויהי מה, גם אם יתרגשו עלי נסיונות קשים ומרים. קבלת החלטתה היתה בצורה כה חזקה, שחפץ ה' הצליח בידי, וחזיתי לחזור בתשובה בעינינים אלו, ותקנתי את דרכי באופן משמעותי ביותר. האיש מסיים את מכתבו בברורה הטובה, שבתוך זמן קצר מאז קיבל עליו להתחנך בכל הנ"ל, ועמד בכך, וזה וחזר אליו כל העושר הגדול שהיה לו, ואף הרבה מעבר לכך. והכל הנהגה באורח פלאי, ללא כל 'הסבר' או הגיון. ראיתי כיצד התגלה מתמשים ממש לבגד עיניו, אני מספר את הדברים כדי לעורר את הציבור. (עלינו לשבח, שופטים).

אני נכנס למונית כדי שהגדרה תשב אחורה...

מסופר על מן האנן האדיר רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, ראש ישיבת "פורת יוסף", שכאשר זכה לקים מצוה או למנוע אדם מעבירה היה בשמחה גדולה. בורך אחד נכנס לשיעור שחם מאד, אמר: היום אני שחם, כי אתמול בשתיים עשרה בלילה כשבאתי לחזור מבני ברק עם שרות המוניות, הייתי האחרון להיכנס למונית, וראיתי בחור בבחורה שנכנסו למונית וישבו יחד. אמרתי: אני לא נושע, החבור לא ישב ליד החבורה, היא תשב קדימה, ורק אחר כך אכנס למונית, אמרו לי: מה איכפת לך, והנהג צעק עלי, אך לא הועיל כלום. הנהג המתי זן מעט, אולי יגיע אדם אחר, שראו שאף אחד לא מגיע הסכימו להיפרד, איזו שמחה יש לי שהצלתי אותם מנגייה, לך הדרך היו עלולים להיכשל הלילה רח"ל. (תפארת ציון עמ' ש"א).

עומד וראשו מוטה...

הגה"צ המופלא רבי שלום שכנא זצ"ל מימיו לא נסע בתחבורה ציבורית, בהיותו מיוחד ביותר בשמירתו על

מרן הגרבי"צ אבא שאול זצ"ל

הנאהבים והנעימים! - הרה"צ רבי שלום עובדיה בצלאלי זצ"ל

הגה"צ רבי יעקב אידלשטיין שליט"א שכבה על ערש דוויה זה רבי שלום בצלאלי זצ"ל - מספר לנו בנו שליט"א - אשר היה ידו"ן למרא אהרתי וערך תפילות מיחדות לרפואתו ואכן חזרה חיותו עוד. (בהלוחיה הודה המרא דאתאי שליט"א לאותו צורך על כל אשר עשה עבורו וזאתו י"ח) מתי היה דופק על השולחן ומכריז בקול... הגם כי היה בעל מידות מופלא וענוותן כמו הלל, אולם דבר אחד היה מקפיד ביותר היה זה אם ראה יהודי המדבר בשעת התפילה באותה שעה היה ממש כואב ודואג, דופק על השולחן ומכריז: אין לדבר בשעת התפילה בשום אופן כלל ועיקר. כי עוונתו חמור מנשוא.

רבי שלום בצלאלי זצ"ל

כדי לא ילך לצערנו על כבודה של השבת קודש ארע פעם כי גוי מסוים היה נוסע בדווקא ברחוב בו התגורר ביום השבת כדי לצער את ישראל על הקודש שומרי השבת, רבי שלום יצא לעברו ואמר: לא כדאי לך לצערנו על כבודה של השבת קודש. הלה לא התייחס, ולאחר שלושה ימים נסתלק מן העולם.

הכניסו מהר פנימה את רבי שלום בצלאלי מהתלמידים חכמים המופלאים הצדיקים הנסתרים שבדור היה רבי שלום בצלאלי זצ"ל. גדולי דור הקודם אהבוהו והעריכוהו עד למאור. ומרן הגר"ע יוסף זצ"ל היה מעריכו ומשבחיו. והיו קשורים זה לזה בה נפש עד כי גם בזמנינו אשר איש כמעט לא יכל להיכנס לקדושת פנימה, היה רבי שלום בצלאלי אומר למקורבים, רק נתנו פתק זה למרן. בו כתב "שלום בצלאלי" ומיד היה מרן זצ"ל מתלחב: הכניסו מהר פנימה את רבי שלום בצלאלי. אולם ביום הלוחית מרן זצ"ל, נסע רבי שלום במסירות לירושלים והגם שהיה תשוש וחלש, התאמץ מאד ללכת בלכת בן החמון. והיה מיצר על כך עד מאד.

קראו לי מלמעלה, הגיע הזמן...

בנוסף על כך מספר לנו אחד התלמידים כי ראה את רבי שלום ימים ספורים קודם ההסתלקות וישב ונבוכו, הלה הפציר בו על מה ולמה, אך הרב סרב לענות ומשלחצו ביותר, השיבו הרב: קראו לי מלמעלה, הגיע הזמן... ואכן לאחר שחזר מהלוחיה הגיע לביתו אמר תיקון חמון. ולאחר זמן מה השיב את נשמתו לבורא במיתת נשיקה. זיע"א.

מכתבים ותגובות

לכ עקבתא דמשיחא. אני אברך שמשתדל לזכות בע"ה לשמירת העיניים ומשתדל לצאת רק לצורך מוכרח ביותר, אולם לאחרונה המצב כ"כ חמור שאני חושב המון פעמים לפני כל יציאה הכרחית אם בכל זאת לוותר פנימי שאפילו שאני הולך עם עיניים למטה יש את המכשול (שהולכות בשמלות לא ארוכות וגרביים שקופות), הנורא, והמצב בלתי נסבל, וכי מותר ליהודי ללבוש מה שהוא רוצה אפילו שזה גורם 'סבל' בל ישוער לעשרות יהודים אחרים? כמה פעמים אפשר להרגיש שאיבדת את כל עבודת היום שלך בתורה ותפילה שבגיל שדברך צעום היה הביתה היה דבר אחד כזה, הצער שלי גדול והרבה פעמים זה גורם לי לבכות מרוב הצער, אנה תפרסמו את המכתב אולי זה יועיל להצניעות יותר שיתחשבו בזה, אני יודע שאני לא יחיד אלא עוד בחורים ואברכים שדברתם אתם וכו'. ישי ב ירושלים. לכבוד מערכת "עקבתא דמשיחא" יישר כח על פעלכם והרנינו מצרף לכם 100 ש"ח שנדרתי ונושעתי. אודי קאפה ירושלים. לכבוד מערכת העלון הנפלא "עקבתא דמשיחא" המשיחית הלכני את הקדושה בלב ישראל ואתם מחזיקים מאד את בחורי הישיבות מכל הסוגים. הבטחנו לתרום 250 ש"ח אם עוד ש"ח ו"ב נמצא נטיף דירה לקנייה לאחר שהעניינו נסחב כמה ודושיים וכו' באב הגיע זמן התשלום האחרון והה' סימן שהבוי"ת חפץ במעשה ידיכם. נתנאל א.

לכבוד הרבאון הנפלא והבהיר "עקבתא דמשיחא" שלום וישע ורוב נכס". כתוב "ראה אנכי נתן לפניהם היום ברכה וקבלה", נראה לפרש "ראה", היינו "הראיה", לפעמים "ברכה", ולפעמים "קבלה", שאם מסתכל על דברים טובים, ועל צדיקים, זהו "ברכה". ואם מסתכל על מראות אסורים

ח"ו, זהו קללה. ולכן "ראה", אותיות "האר", שמרמז על "ברכה" שזה "אור", וכן "ראה" אותיות "ארה", כמו ארה לי יעקב, ח"ו, שמרמז על "קללה" ח"ו, שהכל תלוי בראיה, ובהנחת כהנים באהבה מעתידה גמליאל המהן רבינו בנימין מה"ס "גם אני אר"י" ו"פרדים יוסף החדש" על המועדים. לכבוד הגליון הקדוש, זכינו בדור האחרון שהקב"ה שלח שליחים כאלו לחזק אותנו בתורה ויראת שמים בספרים אמיתיים וכנים ותמונות ובהנחת "והיו עיניך רואות את מור"ך" הרבה ישועות רואים מהעלון הנ"ל היה לי איהו בעיה עם צה"ל (ראשי תיבות צרה לנו החרדים) ותרמתי סכום מסוים ונושעתי. ואברך אתכם וכו'. א.ל קריית ספר. לכבוד עורך העלון הנפלא "עקבתא דמשיחא" חזק ואמץ על כל דברים המתקנים מדבש מים קרים על נפש עיפה להשיב בנים לגבולם ולעמוד בפרץ. לפני מספר חודשים בני נזק לטיפול מסוים עם עצמי דחיוי משך הטיפול לא היה מוגדר, ואנו בלבונו על שלוש לתת 100 ש"ח להוצאת העלון לזיכוי הרבים באם נזכה שישיתנה לי כל בזמן קצר מאד, ואכן כך היה סביעמא דשמאי הכל הסתדר ללא היה במהירות תחילתו לה'. בברכה: א.מ.ר. מודיעין עילית. לעלון החשוב, תדעו שאתם בבחינת קצת מן האור דוחה הרבה מן החושך, הנה לפי חג הסוכות רואים ב"ה את עם ישראל הולכים לבחור ד' מינים ומדקדק על כל קוצה של יד אפילו שזה חג חומרה שבחומרה ואינו מן הדין כלל זהו ודאי מקדש שמו ברבים, רק מדוע בעיני צניעות שזה לא חומרה של מ"ב? אלא עיקר הדבר ממש ויש בו לאוויים דאורייתא ממש. ושאיננו יוצאת לרחוב נענשת על כל שסתכל בה כמשי"כ ר"י באיגרת התשובה אפילו על כל

לע"נ יעקב בן רג"ינה ע"ה

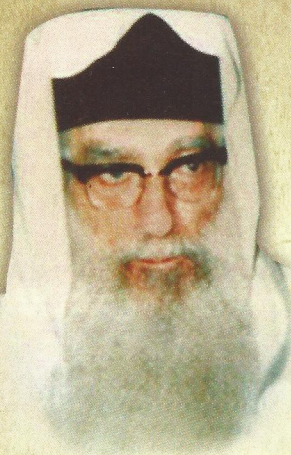
להצלחת שמעון בן זהורית בתלמוד תורה - בבריאות הגוף והנפש

במכתב - המערכת)

במכתב - המערכת)

במכתב - המערכת)

עדות חיה של מורא מקדש על הגאון הקדוש ר' מאיר אביחצירא זיע"א

מעשה שאירע לרה"ג ר' בן ציון מוצפי שליט"א שסיפר, שפעם זכה לשהות בביתו של הרב הגאון הקדוש רבי מאיר אביחצירא זצוק"ל, והגיע זמן תפילת מנחה, הרב לקח אותו להתפלל ובדרך דיברו בדברי תורה, לפני שהספיק לסיים את הדברי תורה, הגיעו קרוב לפתח בית הכנסת, הרב הצדיק הפסיק באמצע הדברים והחלו ידיו לרעוד ופניו להרצין ולהראות אותות פחד וחלחלה, עד כדי כך שהרב מוצפי שליט"א חשב שקרה משהו לרבינו ה"בבא מאיר" זיע"א, וכשהגיע לפתח המתין כחצי דקה, והשתחוה השתחויה גדולה לכיוון ההיכל, ושם יד על יד וכך נכנס בפחד גדול עד ההיכל והשתחוה ונישק את ההיכל, אח"כ חזר אחורה

(מתוך ספר "קדושת ביהכנ"ס וביהמ"ד", פרק ג' עמ' כ"ז)

סדרת "מורא מקדש" מפי גדולי התורה מאורי ישראל

להפצה חינם

052-7151890 | 050-4113653
ארגון בחגוי הסלע ת.ד. 628 עיה"ק טבריא

קול התור המוקד הטלפוני
073-2338833

הגריד זסלע
קול התור אל האור

